

A botcsinálta riporternek, amilyen én is vagyok, bizonyára megengeded, hogy roppant közhelyes dolgot kérdezzem. Mi volt a dolgod az életben?

Itt van egy nemzet, akit szellemileg, erkölcsileg tartani kellett, vagyis hogy táplálni kellett, hogy ne tévedjen el. És az az érzésem, hogy nekem egyetlen olyan pillanatom nem volt ez alatt a hatvan év alatt, ami nem ezt szolgálta, ezért éltem. Éjjel-nappal ezen törtem a fejem, hogy hogy lehet tisztán gondolkodni, hogy lehet rávenni az embereket arra, hogy tisztán gondolkodjanak.

Közismert tény, hogy bárhova hívtak, elmentél, sőt boldogan tettél eleget a meghívásoknak. Miért mentél el mindig olyan nagy örömmel ?

Számtalanszor történik az meg, amikor elmegyünk vidékre, a legelvadultabb kultúrházban is olyan módon, olyan szépséges szépségeket lehet teremteni, annak ellenére, hogy ők az előítéleteikkel ülnek be.. és olyan egy ölelésbe lehet őket fogni, mihelyt az ember embermódon kezd hozzájuk beszélni, nem távol akarja tartani őket, hanem közelebb akarja hozni őket.. ez olyan csodálatos dolog

Előszeregettel hívtad magad komédiásnak. Egy ilyen színészióriást nem degradálja ez az elnevezés?

Muszáj erre egy picikét... egy picike kis reflexiót elolvasnom... azt mondja... folytatom... „és mit hirdet? Érzést, költői igazságtételt, nemes szenvedélyeket, megszeretteti a hazai a nyelvet a nagyurakkal, megismerteti a hazai történelmet a köznéppel... óh, az a vándorkomédiás többet tesz egymaga, mint a pap, a

rektor, a bíró, a vármegye és a tudós társaság együtt. Ezért én bolondja vagyok a vándorkomédiásnak, nagyon meguralom, ha találkozom vele.” Jókai Mór

Nagyon sokat dolgozol. Mikor pihensz? Hogyan tudsz feltöltődni? Mi jelent kikapcsolódást?

Nagyon jó játékkal adományozott meg az élet, mert pompás a természet közelben, az a Pilis völgye olyan gyönyörűségesen szép...az erdő, azok a hatalmas.. a Várkonyi várromok alatt.. az egri várromok alatt, gyönyörű.. az erdő körül.. csodálatos játék és ezt szoktuk játszani. Ez télen, nyáron, nyakig érő hóban.. ez csodálatos... csodálatos.. tavasszal, ősszel ... ott olyan jó, olyan jó végiggondolni dolgokat, minden ilyen dühök nélkül és amikor a civilizációból elegendem van, akkor szépen kimegyünk oda és akkor ottan kedves jó pajtások vannak, ilyen bolond mind, hát aki a ló körül van, az egy se normális... és mindig ottan főzünk, eszünk, hülyéskedünk... és aztán ezzel játszunk szépen

Nem csak a lovaglás, a főzés is szenvedélyed? Gondolhatjuk, hogy azáltal, hogy színész lettél, elvesztettünk egy mesterszakácsot?

Emberiség figyelem! Iszonytató nehéz idők elé nézünk! Ezt nem mint politikus vagy közgazdász mondom, de tessék elképzelni: most jön az Ádám, Éva,István, János, Karácsony, Szilveszter, pulyka, liba, kacska, kappan, disznótor, hurka, kolbász, disznósajt, hideg disznópaprikás, toroskáposzta, töltött káposzta, kocsonya, malac, rántott hal, bejgli, rétes, farsang és a farsangi fánk... Hát nem borzasztó?!